



246914



สิทธิเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางอาญา: ศึกษาสิทธิของผู้เสียหาย
ในการดำเนินคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

อรอุมา สามีบุญคง

วิทยานิพนธ์เสนอต่อมหาบัณฑิตชั้นแรก
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2553

b000251125

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ



246914

สิทธิเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางอาญา: ศึกษาสิทธิของผู้เสียหาย
ในการดำเนินคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา



อรอุมา สามัญทอง

วิทยานิพนธ์เสนอต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2553
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

THE RIGHTS TO ACCESS TO THE CRIMINAL JUSTICE PROCESS:
A STUDY OF THE RIGHTS OF INJURED PARTIES IN THE
PROSECUTION OF CASES IN ACCORDANCE WITH THE
CODE OF CRIMINAL PROCEDURE

ONUMA SAMANTHONG

A THESIS PRESENTED TO RAMKHAMHAENG UNIVERSITY
IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF LAWS

2010

COPYRIGHTED BY RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ สิทธิเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางอาญา: ศึกษาสิทธิของ
ผู้เสียหายในการดำเนินคดีตามประมวลกฎหมาย-
วิธีพิจารณาความอาญา

ชื่อผู้เขียน นางสาวอรอุมา สามัญทอง

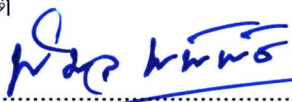
สาขาวิชา นิติศาสตร์

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

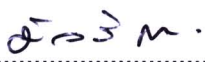
รองศาสตราจารย์รัด เล็งวิทยา ประธานกรรมการ

อาจารย์ หม่อมหลวงศุภกิตต์ จรูญโรจน์

มหาวิทยาลัยรามคำแหงอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

 คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมล พุพิพิธ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. มัลลิกา พินิจจันทร์)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์รัด เล็งวิทยา)

 กรรมการ
(อาจารย์ หม่อมหลวงศุภกิตต์ จรูญโรจน์)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ประเทือง ธนียพล)

 กรรมการ
(อาจารย์กุลพล พลวัน)

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ สิทธิเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางอาญา: ศึกษาสิทธิของ
ผู้เสียหายในการดำเนินคดีตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา

ชื่อผู้เขียน นางสาวอรอุมา สามัญทอง

ชื่อปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา 2553

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์จรัส เล็งวิทยา ประธานกรรมการ
2. หม่อมหลวงศุภกิตต์ จรูญโรจน์

246914

สิทธิของผู้เสียหายในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางอาญานั้นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้กำหนดหลักการดังกล่าวไว้ในมาตรา 40 (1)-(6) โดยมีที่มาจากการยอมรับว่า ประชาชนมีสิทธิในการได้รับความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความยุติธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของรัฐ แต่โดยที่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาในประเทศไทยนั้น ได้เน้นหนักไปในทางคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ต้องหาหรือจำเลยมากกว่า ที่จะให้ความสำคัญในการคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหาย ทั้งที่ความจริงแล้ว ผู้เสียหายในคดีอาญาเป็นผู้ที่ได้รับผลร้ายจากการกระทำความผิดอาญา ซึ่งบางกรณีก็ไม่อาจเยียวยาให้คืนสภาพเดิมได้

แม้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจะมีหลักประกันในการคุ้มครองสิทธิผู้เสียหาย โดยให้อำนาจผู้เสียหายในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดได้อย่างกว้างขวาง เช่นผู้เสียหายเป็นโจทก์ฟ้องคดีอาญาเอง หรือเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการ อันเป็นการนำหลักการฟ้องคดีอาญาโดยประชาชนของประเทศอังกฤษมาใช้ในประเทศไทย แต่การใช้สิทธิในการดำเนินคดีอาญานั้น ผู้เสียหายนั้นยังไม่ได้ได้รับความคุ้มครองเท่าที่ควรเมื่อเทียบกับการคุ้มครองสิทธิผู้เสียหาย

งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ประวัติ ความเป็นมาแนวคิด วิวัฒนาการ ในการคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหาย และมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายตามกฎหมายต่างประเทศและกฎหมายระหว่างประเทศ และศึกษาถึงปัญหาการใช้สิทธิการ เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในการเข้าเป็นโจทก์ร่วมกับพนักงานอัยการ และหามาตรการทางกฎหมาย แก้ไขปัญหา

จากการศึกษาพบว่า สิทธิการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของผู้เสียหาย ในการเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการ มีข้อจำกัดและเป็นอุปสรรคในการเข้าถึง กระบวนการยุติธรรมทางอาญา ดังนี้

ประการแรก การตีความหมายของผู้เสียหาย ซึ่งศาลฎีกาได้พิพากษาตีความหมาย ของผู้เสียหายไว้ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญ 2 ประการ คือต้องเป็นผู้เสียหายโดยตรงและ ผู้เสียหายโดยนิตินัย

ประการที่สอง การแจ้งสิทธิและหน้าที่ให้แก่ผู้เสียหาย เนื่องจากกฎหมายไม่ได้ กำหนดหน้าที่ในการแจ้งให้ผู้เสียหายทราบถึงสิทธิในการเข้าร่วมเป็นโจทก์กับอัยการ ทำให้ผู้เสียหายไม่ทราบระยะเวลาในการยื่นคำร้อง ทำให้ผู้เสียหายเสียสิทธิได้

ประการที่สาม ปัญหาการเรียกค่าสินไหมทดแทน ตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา 44/1 ยังไม่มีความชัดเจนว่าผู้เสียหายที่มีสิทธิยื่นคำร้องนั้น ต้องเป็นตีความว่าเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือเป็นผู้เสียหายตามกฎหมายแพ่ง

ประการที่สี่ การบังคับคดีค่าสินไหมทดแทน เมื่อศาลมีคำพิพากษาให้จำเลย ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่ผู้เสียหายกลับไม่ได้รับการช่วยเหลือจากรัฐในการบังคับคดี จากจำเลย เป็นภาระที่ผู้เสียหายต้องไปดำเนินการบังคับคดีเช่นเดียวกับคดีแพ่งทั่วไป

ดังนั้น จึงเห็นควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิ ของผู้เสียหาย ดังต่อไปนี้

1) ควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (4) โดย ให้กำหนดนิยามของคำว่าผู้เสียหายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยผู้เสียหายไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เสียหาย โดยนิตินัย และควรมีการเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เป็นมาตรา

ใหม่โดยให้ พนักงานสอบสวน อัยการ ศาลและเจ้าหน้าที่อื่นในกระบวนการยุติธรรม
แจ้งสิทธิและหน้าที่ให้ผู้เสียหายทราบในทุกขั้นตอนของคดี

2) ควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 30 วรรค
สองโดยให้ผู้เสียหายที่ยื่นคำร้องเข้าขอเข้าเป็นโจทก์ร่วม เมื่อได้ยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง
แล้วให้ถือว่าผู้เสียหายเป็นโจทก์ในส่วนค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา 44/1 ด้วย

3) ควรแก้ไขเพิ่มประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 44/1 โดย
บัญญัติให้ชัดเจนว่าผู้เสียหายตามมาตรา นี้ หมายถึงผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำ
ละเมิดในส่วนแพ่ง และการยื่นคำร้องตามมาตรา นี้ให้ถือว่าผู้เสียหายเข้าร่วมเป็นโจทก์
กับอัยการตามมาตรา 30 ด้วย

4) ควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 50
ในกรณีที่จำเลยปฏิเสธที่จะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ศาลมีอำนาจสั่งบังคับด้วยการ
คุมขัง หากจำเลยปฏิเสธที่จะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และหากระหว่างจำเลยถูกคุมขัง
ในเรือนจำ หากจำเลยมีรายได้ให้ศาลมีคำสั่งให้นำรายได้ดังกล่าวมาชำระให้แก่ผู้เสียหาย
ได้

ABSTRACT

Thesis Title The Rights to Access to the Criminal Justice Process:
 A Study of the Rights of Injured Parties in the
 Prosecution of Cases in Accordance with the
 Code of Criminal Procedure

Student's Name Miss Onuma Samanthong

Degree Sought Master of Laws

Academic Year 2010

Advisory Committee

1. Assoc. Prof. Jaral Lengvithaya Chairperson
2. M. L. Supakit Charoonrojn

246914

The Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2550 (2007) has addressed the issue of the rights of injured parties having access to the criminal justice process in Section 40(1)–(6). It is additionally constitutionally guaranteed that all citizens have the right to equal justice under the law, especially in regard to having access to the process of justice underwritten by the state. However, in the criminal justice process in the Kingdom of Thailand (Thailand), more emphasis is placed on the rights of the parties who have allegedly committed offences, or the accused in criminal trials, than on protecting the rights of injured parties. Indeed, injured parties in criminal cases are those who have received damages in the course of criminal offences

having been committed against their person. Furthermore, even in some cases, the damages incurred cannot be remedied or restitution made to the injured party.

The Criminal Procedure Code assures the rights of injured parties by authorizing a wide scope for injured parties to press claims against those who have wrongfully injured them. As such, the injured party can file criminal cases as a plaintiff in conjunction with prosecuting attorneys. This principle of criminal law has been adapted from the criminal law system in England. Nevertheless, injured parties are still inadequately protected when it comes to being able to exercise their rights to take action in criminal cases in stark invidious comparison to the protections of the rights of the accused in criminal cases.

Accordingly, the researcher has inquired into the historical background, the conceptual framework, and evaluations of protecting the rights of injured parties and the standards used in protecting injured parties in foreign legal jurisdictions and under international law. Investigated also are problems attendant upon exercising the right of access to criminal justice processes in accordance with the Criminal Procedure Code in respect to filing criminal cases as plaintiffs in conjunction with prosecuting attorneys. In order to solve associated legal problems, the researcher therefore proposes the adoption of certain legal measures.

Findings are as follows:

The rights of injured parties qua plaintiffs filing cases in conjunction with prosecuting attorneys are limited and obstacles are strewn in their path in respect to the access they have to the criminal justice process, as shall be seen in what immediately follows.

Firstly, there are questions as to how the term “injured party” should be interpreted. A problem stems from the fact the party injured must have been injured in a direct manner. The second problem involves the construal of precisely what it means to be an injured party under the law.

Secondly, a problem arise in view of how injured parties are apprised of their rights and duties under the law. The law does not stipulate a requirement that injured parties must be advised as to their rights to file criminal cases in conjunction with prosecuting attorneys. As such, the injured party may well be ignorant of the period of time within which the filing of such requests must be made and may unwittingly be tardy in filing their requests, thereby losing their rights to filing criminal charges as a plaintiff.

Thirdly, a problem is additionally found in the process of claiming indemnities. According to Section 44/1 of the Criminal Procedure Code, it is not clear whether injured parties having the right to file a request should be interpreted as belonging to the category of “legally injured parties” in accordance with the Criminal Procedure Code or in accordance with the stipulations governing injured parties under civil law.

Fourthly, in respect to the enforcement of case regarding indemnities, actual payment requirements are ambiguous. When the court rules that the accused must pay indemnities and the injured parties do not receive state assistance in view of absence of enforcement, the burden is still placed on the injured party to ensure that enforcement is duly carried out just as is normally the case in analogous civil law procedures.

Therefore, the researcher would like to recommend extant legal measures be amended for the sake of better ensuring that the rights of injured parties are protected in the following fashion:

1. Section 2(4) of the Criminal Procedure Code, Section 2(4) should be amended through providing a clearer definition of the term “injured party.” As it stands, an injured party need not be a “legally injured party.” Therefore, the Criminal Procedure Code should be augmented by adding a new section whereby investigatory officials, prosecuting attorneys, court officials, and other officials involved in the justice process are allowed to apprise injured parties of their rights and duties under the law and to ascertain that they have cognizance of all the steps that must be taken in filing cases.

2. Section 30, Paragraph 2 of the Criminal Procedure Code should also be amended through adding a stipulation that injured parties may file requests to be co-plaintiffs in criminal justice proceedings. After filing such a request in accordance with paragraph 1, the injured party should thereby become a plaintiff putatively eligible for indemnities under Section 44/1.

3. Section 44/1 of the Criminal Procedure Code, Section 44/1 should be amended so that it would be clearly prescribed that the injured parties under consideration in this section are the same as those parties who can receive damages as remedies in tortious actions under civil law. In Section 30, it should be made clear that the injured party under consideration can indeed become a plaintiff in conjunction with prosecuting attorneys.

4. Section 50 of the Criminal Procedure Code should be amended so as to authorize courts to impose imprisonment when the accused refuses to pay indemnities. If while incarcerated the convict has an income, then the court shall authorize that payments of indemnities be made to the injured party from this income.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยช่วยเหลือจากรองศาสตราจารย์รัล
เล็งวิทยา ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์
หม่อมหลวงศุภกิตต์ จรุงโรจน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และกรรมการสอบ-
วิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการ
จัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยจึงขอกราบพระคุณท่านอาจารย์ทั้งสองเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ประเทือง ธนียผล และอาจารย์กุลพล
พลวัน คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาตรวจสอบ และให้คำแนะนำที่เป็น
ประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณ
รองศาสตราจารย์ ดร. มัลลิกา พินิจจันทร์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณา
ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ตลอดทั้งตรวจสอบ
แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจที่ดีแก่ผู้วิจัย
เสมอมา ตลอดระยะเวลาในการศึกษาและการทำวิทยานิพนธ์

คุณและประโยชน์อันพึงเกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นเครื่องบูชา
พระคุณของบิดามารดา ครูอาจารย์ ตลอดทั้งผู้มีอุปการคุณทุกท่าน หากมีข้อผิดพลาด
บกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

อรอุมา สามัญทอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(4)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(7)
กิตติกรรมประกาศ.....	(12)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1. ความเป็นมาและสภาพปัญหา.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	7
3. สมมติฐานของการศึกษา.....	7
4. ขอบเขตของการศึกษา.....	8
5. วิธีดำเนินการศึกษา.....	8
6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
2 ประวัติ ความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี วิวัฒนาการเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางอาญา.....	10
1. วัตถุประสงค์และแนวคิดของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา.....	10
1.1 วัตถุประสงค์ของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา.....	10
1.1.1 ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม	
(The Crime Control Model).....	12
1.1.2 ทฤษฎีกระบวนการนิติธรรม (The Due Process Model).....	14
1.2 แนวคิดในการกำหนดประเภทของความผิดอาญาออกเป็น	
ความผิดต่อแผ่นดินและความผิดต่อส่วนตัว.....	14
2. ประวัติ ความเป็นมา และแนวคิดของการคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา.....	15

บทที่	หน้า
2.1 แนวคิดในการคุ้มครองผู้เสียหายในคดีอาญา.....	16
2.1.1 การคุ้มครองผู้เสียหายในทางอาชญาวิทยา.....	17
2.1.2 การคุ้มครองผู้เสียหายในทางกฎหมาย.....	18
2.2 วิวัฒนาการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้เสียหายในคดีอาญา.....	20
2.3 แนวความคิดในการดำเนินคดีอาญาตามหลักการดำเนินคดีอาญา โดยผู้เสียหาย.....	22
2.4 แนวคิดในการคุ้มครองผู้เสียหายในคดีอาญา: แนวคิดเรื่อง รัฐสวัสดิการ.....	24
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม.....	28
2.5.1 ความเป็นมาของแนวคิดเกี่ยวกับการเข้าถึงความยุติธรรม...	29
2.5.2 หลักการพื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม.....	35
2.6 ความหมายของผู้เสียหาย.....	37
3. ความเป็นมาของการคุ้มครองผู้เสียหายในคดีอาญาเกี่ยวกับ ค่าสินไหมทดแทนในประเทศไทย.....	40
3.1 ความเป็นมาเกี่ยวกับการเรียกค่าสินไหมทดแทนตามประมวล- กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 43.....	40
3.2 ความเป็นมาเกี่ยวกับการเรียกค่าสินไหมทดแทนตามประมวล- กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 44/1.....	43
3 กฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหาย ในการดำเนินคดีอาญา.....	45
1. การคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายในการดำเนินคดีอาญา ตามกฎหมายไทย.....	45
1.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย.....	46
1.2 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา.....	48

บทที่	หน้า
1.2.1 ความหมายและหลักเกณฑ์ผู้เสียหาย.....	48
1.2.2 สิทธิของผู้เสียหายในการร้องทุกข์และถอนคำร้องทุกข์.....	52
1.2.3 การขอเข้าร่วมเป็นโจทก์.....	53
1.2.4 สิทธิในการขอความและถอนฟ้องคดีอาญา.....	56
1.2.5 สิทธิในการอุทธรณ์ ฎีกา.....	56
1.2.6 การเรียกทรัพย์คืนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา- ความอาญา มาตรา 43.....	56
1.2.7 การเรียกค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมาย- วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 44/1.....	59
1.2.8 การบังคับคดีค่าสินไหมทดแทน.....	60
2. การคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายในการดำเนินคดีอาญา ตามกฎหมายต่างประเทศ.....	61
2.1 ประเทศอังกฤษ.....	61
2.1.1 หลักการดำเนินคดีอาญาของประเทศไทย.....	62
2.1.2 การคุ้มครองสิทธิผู้เสียหายในการดำเนินคดีอาญา.....	64
2.1.3 การใช้สิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทนของผู้เสียหาย.....	67
2.2 ประเทศฝรั่งเศส.....	71
2.2.1 หลักการดำเนินคดีอาญาของประเทศไทย.....	72
2.2.2 สิทธิและมาตรการคุ้มครองผู้เสียหาย ในการดำเนินคดีอาญา.....	73
2.2.3 การใช้สิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทนของผู้เสียหาย.....	74
2.3 ประเทศสหรัฐอเมริกา.....	81
2.3.1 หลักการดำเนินคดีอาญาของประเทศไทย.....	81
2.3.2 การชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา.....	88

บทที่	หน้า
2.4 การคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายในการดำเนินกระบวนการพิจารณา คดีอาญาตามกฎหมายระหว่างประเทศ.....	89
2.4.1 ปฏิญญาว่าด้วยหลักความยุติธรรมขั้นพื้นฐานสำหรับ เหยื่ออาชญากรรมและการใช้อำนาจโดยมิชอบ.....	89
2.4.2 แถลงการณ์ว่าด้วยสิทธิของเหยื่ออาชญากรรม ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา.....	95
3. เปรียบเทียบการคุ้มครองผู้เสียหายตามกฎหมายของประเทศไทย และต่างประเทศ.....	99
3.1 ความหมายของผู้เสียหาย.....	99
3.2 การใช้สิทธิฟ้องคดีของผู้เสียหาย.....	100
3.3 การใช้สิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทน.....	101
3.4 การแจ้งให้ผู้เสียหายทราบถึงสิทธิที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทน...	103
3.5 การบังคับคดีค่าสินไหมทดแทนจากจำเลย.....	103
4 วิเคราะห์สิทธิเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางอาญา: ศึกษาสิทธิของ ผู้เสียหายในการดำเนินคดีตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา.....	105
1. ปัญหาการตีความหมายของผู้เสียหาย.....	105
1.1 ปัญหาการตีความว่าผู้เสียหายต้องเป็นผู้เสียหายโดยตรง.....	106
1.2 ปัญหาการตีความว่าผู้เสียหายต้องเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัย.....	113
2. ปัญหาเกี่ยวกับการแจ้งสิทธิและหน้าที่ให้ผู้เสียหายทราบ.....	121
3. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้สิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทนจากจำเลย.....	124
3.1 ปัญหาการตีความหมายของคำว่า “ผู้เสียหาย”	124
3.2 ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างการร้องขอให้ชดใช้ค่าสินไหม- ทดแทนตามมาตรา 44/1กับการร้องขอเข้าร่วมเป็น โจทก์กับพนักงานอัยการ.....	130

บทที่	หน้า
4. ปัญหาเกี่ยวกับการบังคับคดีค่าสินไหมทดแทนจากจำเลย.....	133
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	136
1. บทสรุป.....	136
2. ข้อเสนอแนะ.....	140
บรรณานุกรม.....	143
ประวัติผู้เขียน.....	148